RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

Xe KAMER

A R R E S T

nr. 230.464 van 10 maart 2015
in de zaak A. 209.657/X-16.027.

In zake : de GEMEENTE XXXX
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Willy Van Der Gucht
kantoor houdend te 9000 Gent
Voskenslaan 34-36
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

1. het VLAAMSE GEWEST
2. de BEROEPSCOMMISSIE VOOR TUCHTZAKEN
beide bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Koen Geelen en Elsbeth Loncke
kantoor houdend te 3500 Hasselt
Gouverneur Roppesingel 131
bij wie woonplaats wordt gekozen

Tussenkomende partij :

XXXX
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Wim Lammens
kantoor houdend te 9420 Erpe-Mere
Ottergemdorp 4
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 2 augustus 2013, strekt tot de nietigverklaring van “de beslissing van 7 juni 2013 van de Beroepscommissie voor tuchtzaken van het statutaire gemeente-, provincie- en OCMW-personeel, waarbij het beroep dat werd ingesteld door de heer [XXXX] tegen de beslissing van 17 december 2012 genomen door de tuchtcommissie van de gemeente [XXXX], waarbij hem de tuchtsanctie van één maand schorsing werd opgelegd, ontvankelijk en gegrond wordt verklaard”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partijen hebben een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partij heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

De tussenkomende partij heeft een verzoekschrift tot tussenkomst ingediend. De tussenkomst is toegestaan bij beschikking van 25 september 2013. De tussenkomende partij heeft een memorie ingediend.

Auditeur Jurgen Neuts heeft een verslag opgesteld.

De verzoekende partij heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend. De verwerende partijen en de tussenkomende partij hebben een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 6 februari 2015.

Kamervoorzitter Johan Lust heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Kenneth Gijsel, die *loco* advocaat Willy Van Der Gucht verschijnt voor de verzoekende partij, en advocaat Wim Lammens, die verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Auditeur Jurgen Neuts heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. De tussenkomende partij is gemeentesecretaris van de gemeente XXXX. Nadat de tuchtcommissie, die de tuchtbevoegdheid van de gemeenteraad uitoefent, zich in 2010 en 2011 een eerste, respectievelijk tweede keer moest buigen over mogelijke tuchtfeiten die door de gemeentesecretaris waren begaan, schrijven acht leden van die commissie op 2 februari 2012 F. D. K., "Voorzitter Tuchtcommissie", aan met het verzoek tegen de gemeentesecretaris een nieuwe tuchtprocedure te starten op grond van drie "tuchtfeiten". Betrokkene geeft daaraan gevolg met een uitnodiging bij brief van 24 februari 2012.

Op de vergadering van 12 maart 2012 van de tuchtcommissie wordt beslist dat F. D. K. "[c]onform de bepalingen van het Gemeentedecreet" het tuchtonderzoek zal uitvoeren en dat P. L. de rol van voorzitter van de tuchtcommissie op zich neemt. Vervolgens wordt beslist een tuchtprocedure tegen de gemeentesecretaris te starten.

"Overwegende dat ingevolge het overlijden van de heer [P. L.] een nieuwe voorzitter van de tuchtcommissie dient aangesteld", besluit de tuchtcommissie op 9 oktober 2012 V. V. D. aan te stellen "als nieuwe voorzitter van de tuchtcommissie".

Op 17 december 2012 veroordeelt de tuchtcommissie de tussenkomende partij wegens één bewezen verklaarde tenlastelegging tot de tuchtstraf van één maand schorsing.

Op beroep van de tussenkomende partij beslist de beroepscommissie voor tuchtzaken (hierna: de beroepscommissie) dat er met betrekking tot de in aanmerking genomen tenlastelegging "geen beslissing werd genomen tot tuchtrechtelijke vervolging binnen een termijn van zes maanden na kennisname ervan door de tuchtoverheid en de tuchtvordering vervallen is door verjaring", zodat de beslissing van 17 december 2012 op dat punt als niet bestaande wordt beschouwd. Gemotiveerd wordt onder andere wat volgt:

“Alvorens alle andere elementen die betrekking hebben op het formele van de procedure te onderzoeken, dient eerst onderzocht te worden in welke mate het argument van [de tussenkomende partij] met betrekking tot de verjaring kan weerhouden worden […].

Artikel 130, § 1 van het Gemeentedecreet bepaalt:

‘De tuchtoverheid kan geen tuchtrechtelijke vervolging meer instellen na verloop van een termijn van zes maanden na de vaststelling of kennisname door de tuchtoverheid van de daarvoor in aanmerking komende feiten. De tuchtvervolging wordt geacht te zijn ingesteld van zodra de tuchtoverheid beslist om een tuchtonderzoek als bedoeld in artikel 124 op te starten.’

Met betrekking tot de enige overgebleven tenlastelegging – weigering om medewerking te verlenen aan de evaluatieprocedure van de decretaal voorziene graden – wordt door de Beroepscommissie vastgesteld dat het betreffende feit al bekend was aan het College van burgemeester en schepenen op 4 augustus 2011. Dit wordt ook niet betwist.

Immers de brief van CPM van 2 augustus 2011 waarbij zij aan dit collegiaal orgaan meedeelt dat ze afziet van het opstellen van een evaluatieprocedure voor de gemeentesecretaris, werd ontvangen door het College van burgemeester en schepenen […] op 4 augustus 2011.

Het College van burgemeester en schepenen […] heeft op 6 oktober 2011 beslist om het voorwerp van de gegunde overheidsopdracht evaluatie van de decretale graden van het gemeentebestuur […] te wijzigen in evaluatie van de financieel beheerder van het gemeentebestuur […].

De vraag is echter of deze kennis in hoofde van het College van burgemeester en schepenen ook een kennis inhoudt in hoofde van de tuchtoverheid die bevoegd is voor een gemeentesecretaris.

Het antwoord is genuanceerd.

Principieel is de tuchtoverheid voor de gemeentesecretaris, de gemeenteraad of een bijzondere gemeenteraadscommissie zoals in casu. Deze leden behoren niet noodzakelijk tot het collegiaal orgaan van het College van burgemeester en schepenen maar uiteraard worden de leden van de gemeenteraad op de hoogte gesteld van de beslissingen van dit college – bvb zoals van de voornoemde beslissing van 6 oktober 2012 [lees: 2011] – conform art. 51 Gemeentedecreet.

Tussen deze formele wijze van bekendmaking van de beslissing van 6 oktober 2011 en de beslissing tot het starten van een tuchtonderzoek op 12 maart 2012, verliepen geen 6 maand.

Maar anderzijds stelt zich de vraag of het College van burgemeester en schepenen dat op 2 augustus 2011 een brief ontvangt waaruit blijkt dat de evaluatie niet op wettige wijze kan gebeuren, niet verplicht is in haar hoedanigheid van uitvoerder van de besluiten van de gemeenteraad (art. 57 § 1 Gemeentedecreet) en kennis hebbend van de bevoegdheden van de gemeenteraad inzake de tucht betrekkelijk de secretaris (art. 57 § 3, 2° Gemeentedecreet), onverwijld van deze omstandigheid kennis moet geven aan de voorzitter van de gemeenteraad of de voorzitter van de bijzondere gemeenteraadscommissie tucht dan wel aan de voorzitter van de bijzondere gemeenteraadscommissie evaluatie.

De Beroepscommissie moet vaststellen dat het College van burgemeester en schepenen zich daarvan bewust was en dit ook heeft gedaan.

Immers in de brief van 8 september 2011 aan CPM [XXXX] staat dit vermeld als volgt:

'Uw schrijven van 2 augustus 2011 waarin u de verzaking en stopzetting van de aan uw firma gegunde opdracht 'Evaluatie van de decretale graden' vraagt, heeft onze bijzondere aandacht genoten. Het College van burgemeester en schepenen heeft dit punt op de zitting van 1 september 2011 alsook met de voorzitter van de bijzondere gemeenteraadscommissie 'Evaluatie' besproken' […]

M.a.w., met zekerheid kan hieruit afgeleid worden dat vóór 8 september 2011, de voorzitter van de bijzondere gemeenteraadscommissie 'Evaluatie' op de hoogte was van dit punt.

Art. 115, 2de lid § 3 Gemeentedecreet bepaalt dat de voorzitter van deze bijzondere gemeenteraadscommissie, de voorzitter van de gemeenteraad is, orgaan dat bevoegdheid heeft inzake tuchtdossiers van een gemeentesecretaris. Deze persoon is in die hoedanigheid ook voorzitter van de gemeenteraadscommissie 'Tucht'.

Het valt de Beroepscommissie trouwens ook op dat het verslag van de tuchtonderzoeker en de navolgende tuchtbeslissing niets vermelden over een datum van kennisname, wat nochtans essentieel is voor een goede beoordeling van het dossier.

In casu moet dan besloten worden tot verjaring omdat uit het dossier ontegensprekelijk blijkt dat de tuchtoverheid meer dan 6 maand voor het opstarten van de tuchtprocedure van het ten laste gelegde feit kennis had en over voldoende bewijskrachtige gegevens beschikte om tijdig te beslissen over het al dan niet opstarten van de tuchtvervolging. De voorzitter van de gemeenteraad – *in casu* ook de voorzitter van de gemeenteraadscommissie 'Tucht' – was reeds in aanvang september 2011 op de hoogte van dit feit en de brief van 2 februari 2012 aan hem gericht, doet daaraan geen afbreuk."

IV. Onderzoek van het enig middel

Standpunt van verzoekster

4. Verzoekster leidt een enig middel af uit "[s]chending van artikel 130, § 1 van het Gemeentedecreet; schending van het materiële motiveringsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel; schending van de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen".

Toegelicht wordt dat de tuchtvervolging volgens de beroepscommissie verjaard is omdat uit het dossier zou blijken dat de tuchtoverheid meer dan zes maanden vóór het starten van de tuchtprocedure van

het ten laste gelegde feit kennis had en dat meer bepaald F. D. K. reeds begin september op de hoogte van het tuchtfeit was. De beroepscommissie gaat er daarbij naar de mening van verzoekster evenwel ten onrechte van uit dat de betrokkene op 1 september 2011 lid was van tuchtoverheid, zijnde de tuchtcommissie die in de schoot van de gemeenteraad werd opgericht om diens tuchtbevoegdheid uit te oefenen.

Meer concreet betoogt verzoekster wat volgt:

> "Specifiek voor de gemeente [XXXX] besliste de gemeenteraad op 25 mei 2010 een tuchtcommissie op te richten en werd de heer [F. D. K.] als voorzitter van de tuchtcommissie aangesteld.
>
> Op 23 mei 2011 besliste de tuchtcommissie evenwel mevrouw [V. V. D.] aan te stellen als voorzitter van de tuchtcommissie. Bij diezelfde beslissing werd de heer [F. D. K.] als lid van de tuchtcommissie vervangen door de heer [G. V. D. C.]. Deze beslissing van de tuchtcommissie werd op 24 mei 2011 bekrachtigd door de gemeenteraad van de gemeente [XXXX].
>
> Ter illustratie hiervan: in het kader van een vorige tuchtprocedure besliste de tuchtcommissie op 23 januari 2012 om de heer [XXXX] de tuchtsanctie van één maand schorsing op te leggen. De tuchtcommissie zetelde op dat moment onder het voorzitterschap van mevrouw [V. V. D.]. Deze beslissing werd nadien aangevochten voor de beroepscommissie en vervolgens middels een annulatieprocedure bij Uw Raad ingeleid [...].
>
> De gemeenteraadsbeslissing van 24 mei 2011 houdende de bekrachtiging van het voorzitterschap van mevrouw [V. V. D.] en houdende de aanstelling van [G. V. D. C.] als lid van de tuchtcommissie, werd nooit ongedaan gemaakt.
>
> Hieruit volgt dat de heer [F. D. K.] op 1 september 2011 weliswaar voorzitter was van de bijzondere gemeenteraadscommissie 'Evaluatie', maar op dat moment geen voorzitter noch lid was van de tuchtcommissie. Het voorzitterschap was op dat moment formeel in handen van mevrouw [V. V. D.]."

Hieruit volgt, aldus verzoekster dat artikel 130, § 1, van het gemeentedecreet is geschonden aangezien de tuchtvordering met betrekking tot de in aanmerking genomen tenlastelegging niet vervallen is. Niet alleen motiveert de beroepscommissie niet hoe zij ertoe komt om te stellen dat de voorzitter van de gemeenteraad, F. D. K., op 1 september 2011 voorzitter van de tuchtcommissie is, bovendien is het materieel onjuist. Ook het zorgvuldigheidsbeginsel is geschonden.

5. In de memorie van wederantwoord en de laatste memorie benadrukt verzoekster, in verband met de gegrondheid van het middel, dat de mededeling van het in aanmerking genomen tuchtfeit door het college van burgemeester en schepenen aan F. D. K. ter zitting van 1 september 2012 niet als startpunt van de verjaringstermijn kan gelden gelet op het feit dat hij op dat moment geen deel uitmaakte van de tuchtoverheid. De stelling dat de aanwijzing van V. V. D., uitdrukkelijk bekrachtigd door de gemeenteraad op 24 mei 2011, slechts een tijdelijke vervanging betreft voor de duur van de tuchtprocedure tegen de gemeentesecretaris, vindt geen steun in die gemeenteraadsbeslissing. Ook kan deze beslissing niet zo worden geïnterpreteerd dat F. D. K. zal worden vervangen door V. V. D. telkens hij zijn mandaat als tuchtonderzoeker moet uitoefenen. De aanstelling van V. V. D. is niet in de tijd beperkt, noch aan enige andere voorwaarde onderworpen. De beslissing is bovendien nooit herroepen door een latere beslissing van de tuchtcommissie of de gemeenteraad.

Dat de leden van de tuchtcommissie op 2 februari 2012 ten onrechte F. D. K. als voorzitter hebben aangeschreven en dat diens voorzitterschap nadien door niemand ter discussie werd gesteld, belet niet dat het voorzitterschap blijkens de gemeenteraadsbeslissing van 24 mei 2011 wel degelijk V. V. D. toebehoorde.

Herhaald wordt eveneens, door verzoekster, dat de beroepscommissie simpelweg stelt dat de voorzitter van de gemeenteraad ook de voorzitter van de tuchtcommissie is, maar dat dit niet nader gemotiveerd wordt en tevens materieel onjuist is. De beroepscommissie gaat er ten onrechte van uit dat het gemeentedecreet voorschrijft dat de voorzitter van de gemeenteraad steeds de voorzitter is van de tuchtcommissie.

Beoordeling

6. In de visie van verzoekster werd aanvankelijk, bij de oprichting van de tuchtcommissie door de gemeenteraad op 25 mei 2010, F. D. K. als voorzitter aangesteld, maar is hij op 23 mei 2011 door de tuchtcommissie als lid

vervangen door G. V. D. C. en als voorzitter door V. V. D., welke beslissingen de gemeenteraad op 24 mei 2011 heeft bekrachtigd.

Volgens de verwerende partijen leest verzoekster de gemeenteraadsbeslissing van 24 mei 2011 verkeerd. Uit de motivering ervan blijkt duidelijk dat F. D. K. “de normale voorzitter is van de tuchtcommissie”, met dien verstande dat hij vervangen wordt als hij zijn wettige hoedanigheid als tuchtonderzoeker dient uit te oefenen. Maar hij is en blijft “titulair voorzitter van de tuchtcommissie”. Ook de tussenkomende partij is van mening dat de gemeenteraadsbeslissing van 24 mei 2011 “enkel betrekking [heeft] op de concrete [...] tuchtprocedure” waarin de voorzitter van de tuchtprocedure vervangen wordt.

7. De voorliggende tuchtprocedure is de derde die tegen de gemeentesecretaris wordt gevoerd. Het past om de beslissingen in die procedure mede te bekijken in het licht van de eerder gevoerde tuchtprocedures.

Bij beslissing van 25 mei 2010 heeft de gemeenteraad van XXXX in zijn schoot een tuchtcommissie opgericht die de tuchtbevoegdheid van de gemeenteraad uitoefent. F. D. K. is als voorzitter ervan aangewezen.

Op 17 juni 2010 roept F. D. K. de tuchtcommissie samen naar aanleiding van beweerde disciplinaire tekortkomingen door de gemeentesecretaris. Vermits hij (ook) voorzitter van de gemeenteraad is en aangezien bij een tuchtvordering tegen de gemeentesecretaris, gelet op artikel 124, § 2, van het gemeentedecreet, de voorzitter van de gemeenteraad belast wordt met het tuchtonderzoek, wordt op 24 juni 2010 (in eerste instantie) het tuchtonderzoek tegen de gemeentesecretaris aan F. D. K. opgedragen. Evenwel mag, zoals uitdrukkelijk voorgeschreven door artikel 3, § 2, van het besluit van de Vlaamse regering van 15 december 2006 “houdende vaststelling van de tuchtprocedure voor het statutaire gemeentepersoneel”, de tuchtonderzoeker niet aanwezig zijn bij de beraadslaging en de beslissing door de tuchtoverheid. Finaal

beslist dan ook de tuchtcommissie om de tuchtonderzoeker als voorzitter van de tuchtcommissie te vervangen door R. D. V.

Omdat er ten laste van de gemeentesecretaris “twee nieuwe tuchtfeiten [zijn] die mogelijks een tuchtonderzoek vergen” roept F. D. K. de tuchtcommissie opnieuw samen op 23 mei 2011. Aangezien hij als voorzitter van de gemeenteraad tuchtonderzoeker wordt, verklaart hij ontslag te nemen als lid van de tuchtcommissie en verlaat hij de zaal. G. V. D. C. vervangt hem als lid en finaal wordt V. V. D. als nieuwe voorzitter aangeduid. Daags nadien bekrachtigt de gemeenteraad de aanstelling van G. V. D. C. als lid van de tuchtcommissie, evenals de aanstelling van V. V. D. Overwogen wordt dat F. D. K. conform het gemeentedecreet als tuchtonderzoeker wordt aangesteld, reden waarom hij als lid dient vervangen te worden.

Met een brief van 24 februari 2012 roept F. D. K., hierom verzocht door acht leden van de tuchtcommissie, deze tuchtcommissie eens te meer samen met het oog op de kennisname van (nieuwe) tuchtfeiten gepleegd door de gemeentesecretaris. Tijdens de vergadering van 12 maart 2012 van de tuchtcommissie wordt beslist dat F. D. K. conform het gemeentedecreet het tuchtonderzoek zal uitvoeren, dat daarom P. L. de rol van voorzitter van de tuchtcommissie zal opnemen en dat (weer) G. V. D. C. wordt aangeduid om F. D. K. als lid van de tuchtcommissie te vervangen.

8. Het vaste patroon waarvan deze gang van zaken doet blijken, is dat F. D. K. in beginsel de voorzitter van de tuchtcommissie is en blijft, behoudens wanneer er voor hem reden is zich in een concreet tuchtdossier te onthouden en “ontslag” te nemen.

Zo nam F. D. K. ook al eerder dan op 23 mei 2011, namelijk in de eerste tuchtprocedure tegen de gemeentesecretaris, “ontslag” als voorzitter van de tuchtcommissie omdat hij ermee gelast werd het tuchtonderzoek te voeren. Dat toen H. D. V. als voorzitter van de tuchtcommissie werd aangesteld, belet niet dat wat de tweede tuchtprocedure tegen de gemeentesecretaris betreft, het weer

F. D. K. is die – aldus de bewoordingen van de gemeenteraadsbeslissing van 24 mei 2011 – “in zijn hoedanigheid van voorzitter van de tuchtcommissie” deze commissie bijeenroept, om pas “ontslag” te nemen als hij opnieuw als tuchtonderzoeker wordt aangesteld.

Hetzelfde herhaalt zich wanneer een derde keer beweerde tuchtfeiten door de gemeentesecretaris worden vastgesteld. Meer dan de helft van de leden van de tuchtcommissie richt zich tot F. D. K., “Voorzitter Tuchtcommissie”, met de vraag om een tuchtprocedure te openen, vraag waaraan hij met een uitnodiging van 24 februari 2012 voor de zitting van de tuchtcommissie op 12 maart 2012 gevolg geeft.

Indien, zoals verzoekster meent, uit de beslissing van de tuchtcommissie van 23 mei 2011 en de gemeenteraadsbeslissing van 24 mei 2011 zou volgen dat F. D. K. definitief als voorzitter van de tuchtcommissie vervangen werd door V. V. D. en als lid door G. V. D. C., dan laat het zich niet verstaan dat een half jaar later meer dan de helft van de leden van de tuchtcommissie toch nog hém als voorzitter van de tuchtcommissie aanspreken met betrekking tot een eventueel nieuw te starten tuchtprocedure tegen de gemeentesecretaris. Net zo min als het – in die hypothese – met de beslissingen van 23 en 24 mei 2011 verenigbaar is dat hij vervolgens op de zitting van de tuchtcommissie op 12 maart 2012 aanwezig is, daarop het voorzitterschap van de tuchtcommissie aan P. L. doorgeeft en het verslag van die zitting mee ondertekent als “Voorzitter tuchtcommissie”. Evenmin ook is dan in te zien hoe die beslissingen te rijmen zijn met de beslissing van 9 oktober 2012 van de tuchtcommissie, die V. V. D. alleen maar na het overlijden van P. L. en op het voorstel van L. E. aanstelt als voorzitter, meer bepaald als “nieuwe voorzitter”.

9. Dat, zoals verzoekster te kennen geeft, iedereen zich in de derde tuchtprocedure heeft vergist door ervan uit te gaan dat F. D. K. voorzitter van de tuchtcommissie was en niet, gelet op de gemeenteraadsbeslissing van 24 mei 2011, V. V. D., is ongeloofwaardig.

Terecht brengen de verwerende partijen tegen de stavingsstukken van 13 februari 2014 en 12 maart 2014 die verzoekster in dat verband te elfder ure bij haar laatste memorie voegt, in dat ze “zijn genomen in *tempore suspecto* en [...] dus geen enkele waarde in huidige zaak [hebben]”.

10. De conclusie is dat verzoekster niet aannemelijk maakt dat de beroepscommissie verkeerdelijk heeft geoordeeld dat F. D. K. begin september 2011 voorzitter van de tuchtcommissie was.

Het middel waarin er wordt van uitgegaan dat alsdan – behoudens wat de concrete tuchtdossiers betreft waaruit F. D. K. zich uitdrukkelijk terugtrok – niet hij voorzitter van de tuchtcommissie was, maar V. V. D., mist hoe dan ook grond.

Het is in dit verband zonder belang of de beroepscommissie al dan niet terecht meende dat F. D. K. voorzitter van de tuchtcommissie was in, of vanwege, zijn hoedanigheid van voorzitter van de gemeenteraad. Wat ook de precieze link tussen beide functies is, het is niet aangetoond dat F. D. K., voorzitter zijnde van de gemeenteraad, begin september 2011 niet tevens voorzitter van de tuchtcommissie was.

V. Anonimisering

11. De tussenkomende partij vraagt dat bij de publicatie van het arrest zijn identiteit niet wordt opgenomen, noch de naam van de gemeente.

Die vraag wordt ingewilligd.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. Verzoekster wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

De tussenkomende partij wordt verwezen in de kosten van de tussenkomst, begroot op 125 euro.

3. Bij de publicatie van dit arrest door de Raad van State worden de identiteit van de tussenkomende partij en de naam van verzoekster (XXXX) niet bekendgemaakt.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 10 maart 2015, door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

	Johan Lust,	kamervoorzitter,
	Pierre Lefranc,	staatsraad,
	Jan Clement,	staatsraad,

bijgestaan door

	Astrid Truyens,	griffier.

De griffier	**De voorzitter**
Astrid Truyens	**Johan Lust**